

PASQUA-2015 - VETLLA PASQUAL

Catedral de Vic // 4-4-2015

L'àngel va dir a les dones el matí del primer dia de la setmana, després del repòs del dissabte, quan elles van anar al sepulcre de Jesús, el crucificat: *No tingueu por. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és, aquí. Mireu el lloc on l'havien posat.* Un àngel, com en la nit de Nadal, és el qui dóna la Bona Notícia, que ho serà per a tot el poble: que Jesús, el qui havia mort a la creu, tres dies enrere, el divendres, i havia estat posat al sepulcre, ell mateix, ha ressuscitat. Com a signe, una cosa ben clara i, al mateix temps, ben senzilla: el seu sepulcre és buit.

Aquelles dones reben l'encàrrec d'anunciar als deixebles de Jesús que el sepulcre és buit i que ell és viu, i que el retrobaran a Galilea. Aquelles dones són les apòstols dels apòstols. Han de portar als deixebles de Jesús la nova d'un fet que elles no acaben de comprendre del tot. Sols podrien dir: Ha ressuscitat. Aquelles dones van restar, com ens diu l'evangelista Marc, tremolant d'esglai i de por. Podia ser de cap altra manera? El missatge: Jesús ha ressuscitat!, era, és i serà sempre incompreensible i, al mateix temps, sempre inesperat, imprevist, però, tot i això, sempre és vigorós, ple d'una vida que ressona en el més pregon dels nostres cors. De fet, és la Bona Notícia que tot home, que tota persona, està esperant. Perquè el nostre cor té set d'infinitud, té set d'amor que no mori mai, té set d'una veritat plena que no apagui les preguntes que hi ha en el cor de tota persona.

L'àngel diu a les dones que el lloc per a buscar Jesús no és el seu sepulcre. Per què busqueu entre els morts aquell qui és viu? Aquelles dones, com també moltes persones del nostre entorn i també, potser, nosaltres en altres temps, cerquen Jesús entre els morts, com si ell fos un personatge del passat, com si ell fos una idea en el cor de l'home per a fugir de no sé quines pors, com si l'únic que perdurés d'ell fos la seva causa, o la seva doctrina, o les seves paraules, o la seva ètica. Qui el cerca així el cerca entre els morts. Aquest nit de Pasqua nosaltres, amb la nostra presència en l'«avui» de la salvació, que és la litúrgia cristiana, volem trobar Jesús viu enmig nostre. I ell hi és present, enmig nostre! Ell és més present entre nosaltres del que hi som nosaltres mateixos presents. La seva presència és realitat que el cor copsa, que la fe toca, que la nostra raó percep. La seva presència és experiència de vida plena, d'amor misericordiós, de pau profunda, de joia desbordant.

La nit de Pasqua ens porta al nucli de la nostra fe. Som cristians perquè ens hem trobat amb Jesús, viu, el qui ha mort en la creu i el tercer dia ha ressuscitat. Més ben dit, ens hem deixat trobar per ell. Les dones i els deixebles es van trobar amb Jesús ressuscitat que va parlar i menjar amb ells, que els va explicar les Escripures i els va partir el pa. Ells foren testimonis dels forats en les seves mans i en el seu costat. Ell no s'avergonyeix de les ferides de la batalla per donar la llibertat i la vida a la seva Esposa, a la seva Església, a tots nosaltres que hem estat redimits amb el preu de la seva sang preciosa. Les seves ferides en el cos ressuscitat manifesten l'amor que mai no mor, l'amor sempre misericordiós de Déu a favor de la humanitat. Sí, Jesús ve contínuament a trobar-se amb nosaltres. Ho ha fet amb cada un de nosaltres d'aquella forma ben concreta, en aquell moment més inesperat. Ho ha estat per mitjà d'una persona ben concreta, amb un rostre, que amb la seva vida i amb la seva paraula ens ha dit ben clar que Jesús és viu, que ens ha estimat del tot, que és sempre al nostre costat per il·luminar-nos, enfortir-nos i alliberar-nos. Sí, Jesús és viu i ell ha vingut a trobar-se amb tots i cada un de nosaltres.

La nit de Pasqua és la nit del baptisme dels catecúmens de l'Església. Aquesta nit tres germans nostres, que han fet el seu camí de descoberta de la fe, d'aprofundiment de la fe cristiana, de la vida amb Crist, dels sacraments i de la pregària, rebran el sacrament de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia. Ells han entès que la fe porta al baptisme, que la trobada amb Jesús ens dóna el gran do de la conversió i de la vida nova; la vida nova que brota de la creu de Jesucrist. *Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la seva mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una vida nova*, ens ha dit sant Pau en l'epístola d'aquesta vetlla de pregària.

Benvolguts Josbani, Martín, Marc, avui naixereu de nou amb el baptisme. Avui començareu una vida nova, la vida amb Crist. Ja no sereu més vostres, sereu de Crist. La vida vostra serà Crist. Aquesta serà la vostra llibertat, la llibertat dels fills de Déu, la llibertat dels fills de l'Església; aquells que tenen com a llei el manament de l'Amor i com a força per a estimar l'Esperit d'Amor, l'Esperit Sant; aquells que s'han fet per pura gràcia servidors de Déu i servidors de tots els homes.

Estimats fills, aquest és el moment somiat per Jesús per a vosaltres. Els fets del Divendres Sant, la llum de la Pasqua, i amb això la creació del món, era pensat per Déu per a cada un de vosaltres, com si fóssiu els únics. Perquè el Senyor ens estima a cada un de nosaltres com a únics i irrepetibles. Ara el Senyor vol vessar en els vostres cors el seu amor misericordiós. Obriu-li del tot el cor! Viviu aquest moment en l'alegria del cor de Déu que us ha pensat i estimat des d'abans de la creació del món. Viviu aquest moment en la joia dels àngels i dels sants del cel, que ara invocarem, de tota l'Església estesa d'orient a occident, d'aquesta comunitat de germans que fem present tota l'Església que celebra la Pasqua.

El sant pare Francesc ens diu ben clar que el deixeble de Jesús és al mateix temps missioner. La Pasqua ens porta a reviure el que som, deixebles i missioners de Jesús. I això ho som tots nosaltres: el bisbe, els preveres, els diaques, els religiosos, els laics. Tots nosaltres i també vosaltres, germans que avui rebreu el baptisme. Tots som testimonis de Jesús ressuscitat. Com ho van ser els deixebles i les dones, ara ho som tots nosaltres. En aquest moment concret de la nostra història, en aquest nostre país, o allà on ens envii el Senyor, nosaltres som els testimonis necessaris i indispensables de la resurrecció de Jesús. El món podrà creure en Jesús si nosaltres donem el testimoni de la vida nova que neix del trobament amb Crist. El testimoni de la vida i de la paraula clara i explícita farà possible que moltes persones puguin trobar-se, ells també, amb la veritat de Jesús viu.

Germans, Jesús ha ressuscitat, aquest és l'esdeveniment de tots els segles que mai no mor. Generació rere generació ens trobem amb aquesta veritat que canvia la vida i dóna un nou horitzó a la vida, la direcció decisiva. Qui es troba amb Crist és rescatat del pecat, del buit interior, de la tristesa, de l'aïllament, de la mort, de l'inforn. Alegrem-nos de la joia que ve de la victòria de Crist amb la seva resurrecció. Alegrem-nos per la fe dels nostres germans, dels uns pels altres, alegrem-nos per la fe dels qui ara seran batejats. Que santa Maria, que va romandre ferma davant la creu amb una fe indestructible i va rebre l'alegre consol de la resurrecció, sigui la que ens guardi a tots nosaltres sota el seu mantell, perquè siguem sempre deixebles i missioners de Jesús ressuscitat, i així puguem viure l'alegria d'evangelitzar. Amén.